

[Statsministeren]

komststridige, når der har været grundlag derfor.

Vi har i Danmark en lang tradition for, at spørgsmål om lovligheden af det, vi kan kalde kollektive kampskridt, kan indbringes for arbejdsretten. Det mener jeg bestemt er et system, som fungerer til parternes tilfredshed, og det har også fungeret i denne sag. Der er ikke fra regeringens side planer om at ændre dette arbejdsretlige system, og jeg mener, det er min opgave at undlade under drøftelsen her i dag på nogen måde at foregribe en eventuel kommende afgørelse fra arbejdsretten.

Maisted (FD):

Jeg takker selvfølgelig for statsministerens svar, der nogenlunde var, som jeg havde forventet, men jeg vil godt spørge statsministeren, om han ikke mener, at grundloven skal efterleves efter sin bogstav, således at hvis man ikke når til nogle fornuftige resultater, der gør, at denne virksomhed kan arbejde frit i et frit samfund, må regeringen anvende grundlovens § 74 og gribe ind over for denne ulovlige blokering af en dansk virksomhed.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han er enig i, at den paragraf i grundloven, som hr. Maisted citerer, handler om noget helt andet.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Lenger gentager hr. Maisted's spørgsmål, men det gør da ikke noget.

Grundlovens § 74 er efter min opfattelse ikke inde i billedet, for den taler om den fri og lige adgang til at udøve erhverv. Det, vi taler om her, er et arbejdsretligt problem, og derfor ville regeringen ikke i medfør af grundlovsbestemmelsen kunne skride ind; det ville i øvrigt også kræve en specifik lov-hjemmel.

Hvis der i forbindelse med arbejdskampe foregår noget, som er ulovligt efter straffeloven, politivedtægten eller andre love, vil det naturligvis være en sag for politiet, respektive domstolene, men det, der er tale om her, er, at man har etableret en kollektiv sympatikonflikt, og hvorvidt den er i overensstemmelse med den tradition, som anerkender

sådanne kollektive skridt som retligt i orden eller det modsatte, mener jeg helt bestemt at vi efter vore regler bør overlade til arbejdsretten. Jeg mener også, at samfundet er bedst tjent med, at sådanne sager hører under arbejdsretten.

Vi har jo her i landet et meget højt udviklet fagligt system. Vi har en høj grad af organisering på det danske arbejdsmarked, vi har fagforeninger, vi har arbejdsgiverorganisationer, og det tror jeg vi skal prise os lykkelige for. Jeg tror, vi skal glæde os over, at parterne på arbejdsmarkedet selv står bag et arbejdsretligt system som vort, og derfor er det meget, meget vigtigt, at vi holder fast ved at sondre ganske klart mellem, hvad der er lovsørgsmål, politisager og domstolsanliggender, og hvad der indbringes for arbejdsretten.

Maisted (FD):

Jeg er altså så naiv, at jeg tror, grundloven skal tages for sit pålydende, og jeg vil da godt citere § 74 én gang til: »Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.« Det er altså et klart påbud, som grundloven foreskriver at regering og folketing er forpligtede til at efterleve, i det øjeblik en lovligt etableret dansk virksomhed udsættes for blokade, sådan at den ikke har fri og lige adgang til erhverv, som andre virksomheder har, der indordner sig under SiD eller fagforeninger, som det nu måtte passe dem. Jeg kan ikke begribe, at fagforenings- og arbejdsretlige regler skulle kunne tilsidesætte grundloven.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Citatet af grundlovsbestemmelsen er naturligvis korrekt, men de indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som grundlovens her citerede bestemmelse sigter til, er jo især indskrænkninger enten ifølge praksis eller ifølge gammel lovgivning, f.eks. rester af lavsvæsenet og tilsvarende. Det var sådanne ting, denne grundlovsbestemmelse efter min mening med rette vendte sig imod.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål: